

Gửi Nhé Đóa Hoa Hồng Rằm Này Em Cài Áo

Một cái tên thật lạ...là mình đâu có quen? Tại sao rất bỗng nhiên bay vào lòng mình nhỉ?

Tên không giống tên Mỹ, cũng không giống tên Tàu...mà giống như chiêm bao bên Lào bên Căm Bốt...

Có thể là tên Nhật? Có thể là Thailand? Chắc không phải Việt Nam! Ôi người-thế-giới-ảo!

Mong được níu tà áo! Mong được cầm bàn tay! Mong được nói như ai: "Cho anh nắm lấy hai bàn tay! Tóc em anh sẽ gọi là Mây! Ngày sau hai đứa mình xa cách...anh vẫn được nhìn mây trắng bay!" (*)

Thôi thì ai cứ ai, đến với mình là nhớ! Mình là đa-cổ-độ, ai là người-sang-sông!

Coi như ai người dưng, nhớ suốt đời và chết! Bài Tình Xa xa biệt...ai mắt biếc lau đi...

...những giọt lệ trên mi, những tiếng thầm trong ngực, những hạt sương trên tóc, những tàn nhang sau lưng...

Gửi nhé đóa hoa hồng, Rằm này em cài áo! Dù thế gian này ảo, em vẫn thật-nhớ-thương!

Trần Vấn Lệ

(*) Thơ Nguyên Sa, nhớ như thế...